

[Hendriksen.]

af faa Aar, de fattige hele Livet. Hvor tidt skal jeg paa pege — det skulde dog være uforment overfor den højtærede Socialminister —, at det Lovforslag, for hvilket jeg er Ordfører, er et Forsikringsforslag, det er Forsikringsmomentet, som er det alt afgørende i vort Forslag! Følgen heraf er ogsaa den, at alle betaler det samme, og alle faar det samme.

Punkt 2 fik jeg, som sagt, ikke fat paa, men jeg tror ikke, det var særlig betydeligt, for den højtærede Minister opholdt sig ikke ret længe ved dette Punkt.

Med Hensyn til Punkt 3 sagde den højtærede Minister, at det var betænkeligt at have en stor Forsikringsfond af Hensyn til de skiftende Regeringer. Ja, hvorfor det? Mener den højtærede Minister, at en Regering her i Landet f. Eks. skulde kunne finde paa at beslaglægge Rigsforsikringsfonden, der skulde skabes i Henhold til vort Lovforslag? Jeg tror ikke, den højtærede Minister faar Ret heri; er der nogen Fond, som enhver Regering vil vogte sig for at røre, saafremt den bliver skabt saaledes, som vi har foreslaaet, er det netop Rigsforsikringsfonden, der tjener til Sikkerhed for den store ubemidlede Befolkning, for Arbejderbefolkningen; den skal en Regering nok vogte sig for at røre. Jeg tror ikke, dette Punkt har nogen som helst Betydning. Det er ogsaa blevet fremført tidligere.

Punkt 4 var dette, at Tvangsopsparing var uheldig for Samfundet, og Nationaløkonomer er i Tvivl om Rigtigheden af Tvangsopsparing. Overfor denne Paastand vil jeg sige, at Nationaløkonomer er ofte i Tvivl om et eller andet, og Nationaløkonomer er ikke enige i et og alt. Jeg vil imidlertid gerne pege paa et Forhold, som den højtærede Minister kender meget vel, men som den højtærede Minister ikke var inde paa, det er Forholdet i Sverige. Dér er man ikke bange for Tvangsopsparing. Man hævder dér fra nationaløkonomisk Side, at Tvangsopsparing er overmaade heldig, dette Standpunkt hævdes bl. a. med stor Styrke af Professor Cassel.

Punkt 5 var dette, at Tvangsopsparing er umulig i stor Udstrækning. Hvis man opsparer 1 Milliard Kroner, er Samfundet, sagde den højtærede Minister, saa rigere? Ja, Samfundet er blevet rigere; hvis der ellers ikke var blevet opsparret noget, eller hvis der ikke var blevet opsparret 1 Milliard, saa er Samfundet enten blevet denne Milliard eller Differencen imellem det, der ellers var opsparret, og denne Milliard rigere. Den højtærede Minister nævnte

ogsaa under dette Punkt, at Tvangsopsparing vilde formindske Spareevnen og den enkeltes Opsparing. Heroverfor maa jeg pege paa Tyskland. Det vilde have været meget ønskeligt, hvis den højtærede Minister havde læst de Udtalelser, jeg fremsatte ved Sagens tidligere Behandling i Folketinget. (*Socialministeren* [Steincke]: Det har jeg!). Det har den højtærede Minister gjort, saa vil den højtærede Minister deraf have set, at jeg netop pegede paa Forholdene i Tyskland, hvor der er Tvangsopsparing af anselige Dimensioner, en Tvangsopsparing, den højtærede Minister et eller andet Sted i sit Foredrag omtalte, og da vil den højtærede Minister have set, at Forholdene i Tyskland er saadanne, at man fra officiel tysk Side hævder, at netop Tvangsopsparing samtidig har forøget den enkeltes Interesse for Opsparing. Den Mand, der ad tvangsmæssig Vej bliver nødt til at spare, ser, at her er der noget rigtigt, og han sparer saa meget som paa nogen Maade muligt. Endvidere sagde den højtærede Minister under dette Punkt, at Tvangsforsikring er en Hasardkontrakt, man indgaar. Jeg ved ikke, hvad den højtærede Minister mener hermed. Hvad saa med Livsforsikring? (*Socialministeren* [Steincke]: Professor Westergaard!). Professor Westergaard kan ikke mene, at denne Tvangsforsikring er en Hasardkontrakt i højere Grad end f. Eks. Livsforsikring. Hvis en 20-aarig Mand tegner en Livsforsikring, som enten skal udbetales ved hans Død, eller naar han bliver 60 Aar gammel, gaar denne Mand jo ogsaa ind i en Hasardkontrakt — Ministeren nikker, han er altsaa enig med mig —, og det vil altsaa sige, at Tvangsforsikring maa sidestilles med Livsforsikring, og at Forholdet ogsaa maa sidestilles med, at den Mand, der bygger et Hus i Dag, ikke kan være sikker paa, at Huset har den samme Værdi om 20, 30, 40 Aar; den Risiko løber jo alle, som indlader sig paa Foretagender paa langt Sigt.

Opsparingen foregaar under en daarlig Form, sagde den højtærede Minister ogsaa under dette Punkt. Ja, Opsparingen, saaledes som vi har tænkt os den skulde foregaa, vilde jo foregaa under samme Form som i Tyskland og Sverige. Ministeren har jo ikke talt om Forholdene i Sverige, men han har om Tyskland netop sagt, at han var fuld af Beundring for den Maade, paa hvilken dette Forhold var organiseret i Tyskland. Men saa vil jeg gerne spørge Ministeren, der er saa meget mod denne Tvangsopsparing, om den højtærede Minister tror, at de Beløb, der efter vort Forslag